



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annus Cisterciensis

In quo Pia, Et Brevi Apostrophe proponuntur Veneranda, & Imitanda Gesta
præcipua, & eximiæ Virtutes Sanctorum ac Beatorum utriusque sexûs
Ejusdem Sacri, Et Ab Origine Sua Exempti Ordinis

Meglinger, Joseph

[S.l.], Anno MDCLXXXII.

30. Junij. Pridie Cal. Julij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45295

Qui hic flebit, ad delenda peccata, quàm in orbe altero
 ibi ridebit. habiturus sit integer lacrymarum oceanus.
 Cur ergo nunc rideo, ut eternum fleam,
 & non potius per momentum gemo, ut eternum rideam?

S. BERNARDUS, ser. 75. in Cant.

Operandum est. *Nunc tempus acceptabile, nunc dies salutis sunt: tempus planè & querendi, & invocandi: quando plerumq; & antequam invocetur, adesse sentitur. Quòd si per bona opera queritur Deus, ergo dum tempus habemus, operemur bonum ad omnes; præsertim cum Dominus apertè pronunciet: venire noctè, quando nemo potest operari.*



30. Junij. Pridie Cal. Julij.

Obijt anno 1228. **B**ARNULPHE, Villarij Converse: qui cum primos juventutis annos, per assuetam illi ætati levitatem transigisses; inspiratione divina mutatus in alium, malè perditum temporis jacturam rigida carnis castigatione, vigilijs, alijsque Christianæ pietatis operibus resarcire conatus es. Non omisit hos labores

bores intervertere hostis humani generis, immisâ Cypride, quæ te de castro pudoris dejiceret. Sed unius fugæ ad Villarium compendio, & Venerem, & ejus nutricem mundum triumphâsti. Ubi numero Conversorum adscriptus, cum cæteræ actiones præferrent rudem simplicitatem; in inveniendis tamen afflictationibus mirè exercebas ingenium. Nam fune ex setis equinis in multos nodos contorto, corpus ita constringebas; ut scissum continuato vulnere corpus vermibus scateret. Ex quorum fætore te alijs gravem esse dens, mutâsti armorum genus. Flagra calcaribus gravia succedere; quibus te quotidie non tam cædere, quàm discerpere, inflictis plerunque bis mille validissimis ictibus, videbaris. Ex tot tamen vulneribus ne cicatrix quidem in sequentem diem remansit; sed post modicam quietem integer surgebas; cœlo vires ad nova prælia reparante. Hæc tyronis exercitamenta monstrabant, quid sit à veterano expectandum. Conversorum itaque laboribus destinato, summa curarum erant egeni: quorum persona Christum, non secus ac Magi in paupere præsepio, venerabis. Ex innocentiae fonte promanasse hunc amorem, ipsa etiam bruta, tibi

Fugit mundi pericula.

Admirabilis potius, quàm imitabilis austeritas.

Charitas in pauperes.

*Bruta
habet
obse-
quētia.*

ad nutum obsequentia testabantur. Id præter alia complura duo porci notissimum fecere, quos curru iniectione, intra monasterij septa silere iussisti; datâ per agros altum grunniendi licentiâ, donec proximi pagi pauperibus victima fierent: stupentibus, qui spectaculo jucundo aderant. Aliàs accu-

*Innocēs
pœnam
sustinet* fatus de nimia in pauperes profusione, pœnam sistebaris Abbati (sine cuius tamen assuetudine sensu, non omnibus noto, ne micam elargitus es) hujus criminis reus: qui & datę facultatis, & virtutis tuę conscius, te coram deferentibus acriter corre-

*recrea-
tus cœ-
litius.*

ptum, extra monasterium obscuro carceri inclusit. In cujus tenebris tanta luce perfusus es, quâ majorem non poteris optare: dum Electa ut sol Virgo Mater Puerulum J E S U M tibi obtulit brachijs & osculis premendum. Hic

*Animi
fortitu-
do mi-
ra:*

prodidit sese rarę fortitudinis animus tuus, nullo, quàm patiendi ardore succensus. Vix enim sinu receperas suavissimum donum; cùm mox ad Deiparam suspirans: Tolle, exclamabas, ô Domina, tolle à me hoc gaudium: sufficit mihi in hac vita ipsius gratia; hæc in alteram reservemus. Quid enim deinceps paterer, cùm hujus inundatio gaudiij pellat à me omnem sensum doloris? Exinde nulla præterijt dies, quâ Virginis amabilissimæ

fimæ præsentia te non consolabatur:
 idque vel maximè, quando precibus
 tuis miscebas septem lætitiæ causas,
 quas illi cum mortalibus degenti crea- *Septem*
 bant, [1.] Salutatio Angeli, ac [2.] Eli- *Mariæ*
 sabethæ: [3.] Partus virgineus, [4.] Ad- *gaudia*
 oratio Magorum: [5.] Justi Simeonis *terrena*
 oraculum: [6.] Gloria Resurgentis, ac
 [7.] Paternam dexteram repetentis
 Filij. Grata erat Angelorum Reginæ
 hæc tua devotio: sed æquè acceptum
 sibi fore pietatis obsequium, te docuit,
 si per totidem capita, illius in cœlo fe-
 licitatem recoleres. Ignorantiam verò
 fatenti, hæc esse, recensuit- *totidem*
 aiebat, est triumphus, quem curia cœ- *cœlestia*
 lestis mihi adornavit ad sedem, DEO
 proximam, cum anima & corpore as-
 sumptæ. (2) Luminis immensitas; quâ
 totum à me cœlum illustratur. (3) Ti-
 tulus honoris post DEUM summi. (4)
 Unio arctissima voluntatis meæ cum
 Divina. (5) Securitas obtinendi à DEO,
 quidquid petiero. (6) Infinitus anima-
 rum numerus per auxilia mea choris
 Angelorum adjunctus. (7) Quia certa
 sum, gloriam meam non solum non
 minuendam, sed per omnes temporis
 revolutiones augendam fore. Ut verò
 preces tuæ, etiam his mysterijs quasi
 conditæ, minùs vacuæ redirent; per

*Alijs
intima
cordis
eorum
secreta
aperit.*

eiusdem Magistræ tuæ sacratissimas manus DEO offerebas. Quas ad votum tuum exaudiri sentiebant, quot se tuæ devotioni commendavere: sive in corporis sive in animi morbos remedium quærebant. Accurrebant autem quotidie plurimi; quibus conscientias suas ita ante oculos ponebas, ut secretorum suorum majorem à te notitiam, quàm à seipsis haurirent. Tot te consulentium desideria ut implere commodiùs valeres, visum est moderatoribus tuis, te à manuum labore omnino absolvere. Sed in hoc otio primas sibi partes vendicavit patientiæ negotium. Cùm enim communium afflictionum, diri licèt dolores, tuo patiendi desiderio tandem viles, & virili animo nimium molles viderentur; loricam squammis & catenulis contextam nudo corpori ita adstringebas, ut rubigo per sanguinis humorem generata cutem ad ossa usque exederet. Illam porrò membrorum partem, ab hoc tormento liberam, erinacij pellibus vestiebas: assumptis etiam in cruciatûs instrumenta spinarum aculeis, quos è sylvis non sinè delectu comportatos, aut sub vestibus abdere, aut in lectulum componere solebas. Cibum denique talis erat, quem vix non
caneb

*Novi
iterum
cruciatu-
sus.*

canes famelici nausearent. Quemadmodum verò supra vires humanas fuerat tam multiplex & acerba tortura; ita supra communem mortalium fortem superni luminis torrente anima perfundebatur. Languebas aliquando non tam defectu virium, quàm amoris divini incendio, & flammea quaedam cupidine fruendi Christo. Neque frustravit te desiderio animæ pijsimus Consolator, qui tibi in ea forma, quâ *Illi à Christo* olim in terris videri voluit, assistens, *revelatur gloria Be-* jussit oculos in altum evibrare, *atorum* Electorum in cœlo gloriam intuituros: cùm *Marie* verò ad altius quidpiam te aspirare diceres; Augustissimæ Matris suæ thronum in eminentiore scena exhibuit. At ne sic quidem satiato, intimum Divinitatis thesaurum reseravit, dum in luce, jam non inaccessibili, sed clarissima, ipsam DEI majestatem spectandam concessit. De qua visione cùm ad *SS. Trinitatis.* omnium stuporem subtilissimè soleres differere; non se continuit Doctoris cujusdam pia curiositas, quin per colloquium rei veritatem exploraturus, Villarium properaret. Qui postquam ad difficillimas quæstiones responsa audivit, omni expectatione majora; à te digressus publica voce fassus est: verissimè in te comprobari Servatoris o-

494 ANNI CISTERCIENS.

raculum: *Quia abscondisti hac à sapien-
tibus, & revelasti ea parvulis. Hoc immi-
nentis Visionis de facie ad faciem præ-
ludium fuit. Nam non multi postmo-
dum dies elapsi sunt, cùm præcognitâ
mortis horâ, Ecclesiæ Sacramentis præ-
munitâ, genibus humi positis, ter ge-
minato suspirio animam emisisti. De
plenitudine supereffluentium in te celi fa-
vorum adiuva infirmitatem meam. Nihil
Divinæ Gratiæ est impossibile. Hæc animâ
meam, etsi millies mortuam, eruet etiam
ex inferno inferiori.*

Gratia
DEI.

Fides
facit
homi-
nem
omni-
poten-
tem

S. BERNARDUS, ser. 85. in Cant.
Omnia possum in eo, qui me cõ-
fortat. [Philp. 4.] *Nihil Omnipoten-
tiam Verbi clariorem reddit, quàm
quòd omnipotentes facit omnes, qui in
se sperant. Denique omnia pssibilia
sunt credenti, An non omnipotens, cui
omnia sunt pssibilia?*

FINIS
PRIMÆ PARTIS

OMNIA AD MAJOREM DEI,
Beatissimæ Virginis Mariæ, &
Sanctorum CISTERCII
Gloriam.

INDEX